

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.31/2024/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. november 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 címzetes rendőr törzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. február 22. napján kihirdetett Kb.I.27/2023/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott katonai fogdában végrehajtandó elzárás büntetést mellőzi.

A vádlottat 1 (egy) évre az őrmesteri rendfokozatba visszavetés katonai mellékbüntetésre is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. február 22. napján kihirdetett Kb.I.27/2023/17. számú ítéletével vádlott1 címzetes rendőr törzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk. 440. § (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségében, ezért – halmazati büntetésül – 14 nap katonai fogdában végrehajtandó elzárásra és 160 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 320.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, és meg nem fizetés esetére rendelkezett a pénzbüntetés, valamint annak részleteinek szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Kötelezte a vádlottat 10.881 forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a

vádlott terhére, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés és lefokozás katonai büntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője szintén három nap gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést enyhítés, az elzárás mellőzése érdekében. A vádlott a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

[3] A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés törvénysértően enyhe, melyre figyelemmel a speciális és generális prevenciók célok eléréséhez, a cselekmények tárgyi súlyához igazodó súlyosabb büntetés kiszabása szükséges. Utalt arra, hogy a halmazati büntetesként kiszabható szabadságvesztés alapján számított középérték 2 év 3 hónap, és a büntetés kiszabásakor ebből kell kiindulni. Álláspontja szerint csak különös méltánylást érdemlő körülmények esetén indokolt a középértéktől eltérni, azonban a jelen ügyben az időmúlás tényén kívül nem merült föl olyan körülmény, amely a középértéktől való eltérést és szabadságvesztés büntetés kiszabása helyett elzárás és pénzbüntetés kiszabását tette volna indokolttá. Megjegyezte, hogy a vádlott mind a nyomozati, mind a bírósági szakban tagadta a bűncselekmény elkövetését, így vele szemben indokolt lefokozás alkalmazása. Összességében a vádlottal szemben kiszabott büntetést indokolatlanul enyhének tartotta, ezért annak súlyosítására tett indítványt, azzal, hogy lehetőséget lát a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.422/2024/3. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn, a védői fellebbezést csak részben tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, melyből okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára, valamint célzatára és bűnösségére nézve. Helyes a cselekmények jogi minősítése is. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ítélet személyi része a vádlott illetménye tekintetében pontosításra szorul. Álláspontja szerint helytállóak az elsőfokú bíróság által megjelölt bünteteskiszabási körülmények, melyek között még súlyosítóként fel kell tüntetni, hogy a vádlott magatartásával sértette a rendőrség törvényes működésébe vetett közbizalmat.

[5] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint azonban anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a pénzbüntetés kiszabása mellett halmazati büntetésül, a Btk. 46. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Btk. 132. § (1) bekezdésére hivatkozással katonai fogdában végrehajtandó elzárás büntetéssel is sújtotta vádlottat. A Btk. 132. § (1) bekezdése szerint ugyanis katonai fogdában csak vétség miatt kiszabott elzárás büntetés hajtható végre, azonban a vádlott bűnösségének megállapítására hivatali visszaélés büntetében is sor került. Így katonai fogdában végrehajtandó elzárás kiszabására a törvényi feltételek hiányában került sor, azért annak mellőzése szükséges. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott pénzbüntetés önmagában elégtelen a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok maradéktalan elérésére, így előzetes bírósági mentesítés alkalmazása mellett vele szemben próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabása is indokolt. Indítványozta továbbá a vádlottal szemben rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés alkalmazását is, hangsúlyozva, hogy a Kúria EBH2017.12.B.21. számú iránymutató határozata alapján a címzetes rendfokozatot érintően kerülhet sor a

rendfokozatban visszavetés alkalmazására. Indítványa alapján a pénzbüntetés átváltoztatásáról szóló rendelkezés megváltoztatásának is van helye, végrehajtási fokozatként a börtönt megjelölve. Kifogásolta a védő, hogy az elsőfokú bíróság 17. sorszámú jegyzőkönyvének kivonata nem felel meg a Be. 445. § (10) bekezdésében írtaknak, mert nem tartalmazza a Be. 445. § (2) bekezdés e) és g) pontjában foglaltakat.

[6] A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának elsőfokú ítéletét a további bűnösségi körülmény értékelése után és a vádlotti illemtényösszeg pontosítását követően, a kiszabott pénzbüntetés érintetlenül hagyása mellett, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, melynek keretében a vádlottal szemben halmazati büntetésül, súlyosításul szabjon ki a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdésének felhívásával végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön fokozatú szabadságvesztést, melyhez kapcsolódóan a Btk. 102. § (1) bekezdésének alkalmazásával a vádlottat előzetesen mentesítse a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A szabadságvesztés büntetéshez kapcsolódóan a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára alapítottnan rendelkezzen arról is, hogy a vádlott e büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Indítványozta az elzárásra vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzését, valamint azt, hogy a másodfokú bíróság a pénzbüntetést a Btk. 33. § (3) bekezdésének megfelelően tekintse kiszabottnak, míg a Btk. 51. § (2) bekezdésének megfelelően börtön fokozatot jelöljön meg a pénzbüntetés átváltoztatásának esetére. Ezen túlmenően indítványozta a vádlottal szemben katonai mellékbüntetésül a Btk. 136. § (1) bekezdés a) pontja és Btk. 139. § (1)-(3) bekezdései szerinti rendfokozatban visszavetés kiszabását.

[7] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához eljuttatta fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy egyetért a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal, mely szerint az elsőfokú katonai tanács büntető anyagi jogszabályt sértett azzal, hogy a pénzbüntetés kiszabása mellett halmazati büntetésül katonai fogdában végrehajtandó elzárás büntetést is kiszabott. Emiatt a védő is ezen büntetés mellőzését tartotta szükségesnek. A védő azonban kizárólag a védencével szemben kiszabott pénzbüntetés fenntartására tett indítványt, mert az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő és súlyosító körülmények alapján ez is elegendő visszatartó erőt jelent védencével szemben. Közölte, hogy ügyfele az élettársi kapcsolatából gyermek születését várja. Utalt arra, hogy megnehezült anyagi körülményei miatt a vádlottal szemben a részletfizetés engedélyezésének a fenntartása indokolt.

[8] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint az írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy a fellebbezés ténylegesen a katonai fogdában végrehajtandó elzárás kiszabása miatt történt, melynek mellőzését illetően a fellebbviteli főügyészség is egyetértett a védelemmel. Kitért arra, hogy védenca jelenleg kutyás rendőrként dolgozik, előjárói számítanak rá. Elmondta továbbá, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően házasságot kötött és október 25-én megszületett a gyermeke. Magánélete rendezett, szakmai élete is kiegyensúlyozott. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla akként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy a pénzbüntetés mellett kiszabott katonai fogdában végrehajtandó elzárást mellőzze.

[9] A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[10] A katonai ügyész és a védő által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (3) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel korlátozott. A fellebbezések kizárólag a joghátrányt illetően kerültek bejelentésre, így a másodfokú bíróság csak azt vizsgálta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem vétett-e hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, valamint azt, hogy helyes-e a bűncselekmény minősítése, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés.

[11] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése és a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést. Ilyen eljárási szabálysértésre az érdekelték nem is hivatkoztak. Ezért a másodfokú bíróság csupán utalni kíván a fellebbviteli főügyészség azon kifogásával kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság 17. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv-kivonata nem tartalmazza a perbeszédet és az utolsó szó jogán elhangzottakat, valamint az ügydöntő határozat szóbeli indokolását. A Be. 445. § (10) bekezdése nem kötelezően, csupán lehetőségként rendelkezik ezen eljárási cselekmények jegyzőkönyv-kivonatban történő rögzítéséről, így elmaradásuk eljárási szabálysértésként nem értékelhető.

[12] A fellebbezések kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kerültek bejelentésre, így a másodfokú bíróság felülbírálata nem érintette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. A katonai tanács által a vádlott személyi körülményei tekintetében tett megállapításai azonban kiegészítésre és pontosításra szorulnak, amely nem ellentétes a korlátozott felülbírálattal. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlott jövedelmére vonatkozó ítéleti megállapítást annyiban pontosítja, hogy a havi nettó illetménye 321.000 forint, valamint a személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy 2024. május 15. napján házasságot kötött és október 25-én gyermeke született.

[13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor vádlottl címzetes rendőr törzsőrmester vádlott bűnösségét a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és a Btk. 440. § (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete [22]-[24] bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját a hivatali visszaélés tekintetében, kiegészítve azzal, hogy a hivatali helyzettel való visszaélés a hivatalos személyt megillető jogok rendeltetésszerű felhasználását jelenti, amely a vádlott ismerőse érdekében tett eljárási renden kívüli, „saját szakállára” való nyomozásával megvalósult. A Btk. 440. § (1) bekezdésében írt cselekménnyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a vádlott szolgálaton kívüli időben szerzett tudomást a bűncselekményről, amelynek jelentését elmulasztotta, így a büntetőjogi értelemben vett katonát terhelő általános jelentési

kötelezettségét szegte meg. Nem kétséges, hogy rendőr esetében a bűncselekménnyről történő tudomásszerzés fontos szolgálati ügynek minősül, a büntetőeljárás megindításának későbbi időpontja pedig a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével járt.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletében alapvetően helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyek esetében a súlyosító körülmények azzal egészítendő ki, hogy a vádlotti magatartás sértette a rendőrség törvényes működésébe vetett közbizalmat, míg az enyhítő körülmények azzal szorulnak kiegészítésre, hogy a vádlott kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[15] Helytállóan hivatkozott arra mind a fellebbviteli főügyészség, mind a védő, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 132. § (1) bekezdésében írt rendelkezés megsértésével szabott ki a vádlottal szemben katonai fogdában végrehajtandó elzárást. Ha az elítélt a szolgálatban megtartható, a bíróság a vétség miatt kiszabott, egy évet meg nem haladó szabadságvesztést, illetve az elzárást katonai fogdában rendeli végrehajtani, kivéve, ha az elítélt visszaeső. A törvény tehát csak vétség esetére teszi lehetővé elzárás katonai fogdában történő végrehajtását, a vádlott azonban büntett miatt is elítélésre került. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott katonai fogdában végrehajtandó elzárás büntetést mellőzte.

[16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény tényleges tárgyi súlyára, a vádlott javára jelentkező nagyobb számú és jelentős súlyú enyhítő körülményre figyelemmel nem indokolt vele szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása. A törvényszék által a Btk. 33. § (4) bekezdése alapján kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat azzal, hogy a vádlotti magatartás a vádlott a rendfokozat tekintélyének sérelmével járt, azonban nem volt olyan súlyú, hogy méltatlan legyen annak viselésére. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottat 1 évre az őrmesteri rendfokozatba visszavetés katonai mellékbüntetésre is ítélte a Btk. 139. § alapján. A Kúria EBH2017.B.21. számú határozatában kifejtettekre figyelemmel vádlottt a címzetes rendfokozatából kellett visszavetni.

[17] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[18] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. november 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

bíró

előadó
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.27/2023/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.31/2024/10. számú ítéletében írt változtatással 2024. november 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. november 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke